

YENİ TÜRK ALFABESİ

İmlâ ve Tasrif Şekilleri

یٰی نورک آلفابہ سی

İSTANBUL
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ
ATATÜRK KİTAPLARI

املا و تصریف شکلری

توک دیل انجمنک قرار و تنسیله ترتیب ابدلشدو

Türk dili encümeninin karar ve tensibi ile tertip edilmiş-tir

Devlet Matbaası
1928

YENİ TÜRK ALFABESİ

İmlâ ve Tasrif Şekilleri

یکی نورک آلفابسی

املا و تعریف شکلاری

İSTANBUL
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ
ATATÜRK KİTAPLARI

Ord. Prof. Dr. F. K. Özkay
KİTAPLARI
No.

Devlet Matbaası
1928

الفبا : Alfabe

1

سەدالى حرفلەر : Sedalı harfler

A , a (آ)

At, az, al, ak, as, ahl

آت آس آك آل آز آه

O , o (اوت)

Ot, ok, ol, on, okka, olta.

اولتا اولقا اون اول اوق اوت

U , u (اوج)

Uç, un, bu, şu, otu, unu.

اونى اوتى شو بو اون اوج

1 , 1 (ايلىق)

Kış, kır, kız, sık, sıkı, ılık.

ايلىق صيق صيق قيز قير قيش

E , e (ئەل)

El, ez, et, ek, en, eş, ev.

ئو ئاش ئك ئت ئز ئل

Ö , ö (ئوز)

Ön, öz, söz, sök, çok, dök.

دوك چوك سوك سوز ئوز اولك

Ü , ü (أوزوم)

Üz, süz, düz, üzüm, düş, düşkün.

اوز دوش دوشکون دوز سوز

İ , i (ای)

İş, ız, in, iki, diş, dizi.

دیزی دیش ایکی این ایز ایش

II

Sedâsız harfler : صدادار حروف

B b Bedri, bal

C c Cemal, câzip

Ç ç Çan.Kaya, çorap

D d Dâhî, dede

F f Fâzıl, fenâ

G g Gâlip, gelen

H h Hasan, hava

J j Jâle, ejder

K k Kemal, kalıp

L l Leylâ, lala

M m Mehmet, memnun

N n Nûri, nasıl

P p Paşa, pazarlık

R r Recep, rahat

S s Sâmi, sayı

Ş ş Şâkir, şeker

T t Tâhir, tezkere

V v Veli, vâli

Y y Yusuî, yazı

Z z Zeki, ziyâret

III

اشارتہ : İşâretler

1 — (^) uzatma işâreti : اوزاتمه اشارتی

têmin, mêmur, Âli, Dârülfünûn, imân

2 — (') Koma [kesme, vurma] işâreti : قوما [کسمه، وورما] اشارتی
mes'ud, mebd'e

5 — (-) Bağlama çizgisi : باغلامه چیزکیسی

Evde-ki işi biliyor-um.

IV

« k » و « g » نك خصوصیتلری

« k » ve « g » nin husûsiyetleri

I — « k » و « g » حروفی ، قالدین صدالی حرفله قالدین ، ایجه صدالی حرفله

ایجه اوفونور :

k : kara, koru, kuru, kır;

kemer, kök, kül, kibirli.

g : gaga, gol, gazete, gâyet;

gemi, görgü, gül, güzel

II — « k » و « g » حروفینک قالدین صدالی حرفله ایجه و یاخود ایجه

صدالی حرفلرله قالین اوقونماشی ایجاب ایدرسه «k» : «g» دن سوکره بر «h»
تونولور .

kh : khar, Khâzım, hukhûmet,

حکومت کاظم کار

ikhtidar, terakkî, Bâkîh.

gh : Âghah, güzergah, ruzghar.

III کله نهایتده کی «k» ک حرکه ندیکی زمان آندیی یوموشاق «g» تلفظی

بوکا مماثل یوموشاق «g» لر، «ğ» شکله کوسریلر :

olduğu, geldiği, doğru, iğrenç.

قرائت پارچاری

Gâzi ve insanlar

Oâzinin insanlarda en sevmediği şey rıyâ, en sevdiği şey de
zekhâ ve karakter-dır.

FERT-LE MILLET

Arkadaşlar, ben ve benim gibi bir çok vatandaşlar, beş sene
evvel vatan ve millet ümitsiz bir felâkete düşüşü zaman muvazzaf
oldukları, vicdânen, namûsen mükellef bulundukları vazifeyi yapmak
mevkiinde kaldı-lar. Bunu bittabı yapacaklar-dı; yapmaları mecbûrî
idi, vicdânî idi, insânî idi, namûs-ı millî icâbı-ydı. Ben bu mukaddes
sesler hâricinde hareket edebilir mi idim? Elbette edemez-dim. Türk
milletinin hakhikî hiç bir ferdi bu icâbâtın hâricinde hareket edemez-di.
Mensûbiyeti-yle müftechir bulunduğum milletin hiç bir ferdi bu namûs

vazifesinden inhirâf etmemiş-tir. Yalnız, sizden olan bir şahsa sizden
fazla ehemmiyet atı etmek, her şeyi bir ferd-i milletin şahsında
temerküz ettirmek, mâziye, hâle, istikbâle âid bir hey'et-i içtimâiye
mesâilinin tavazzuh ve tebâruzünü bu yüksek hey'et-i içtimâiyeinin
bir ferdinden beklemek elbette lâyük değil-dir, elbette lâzım değil-dir.

(Gâzinin Samsun nutkundan.)

NAR-LA ÇİLEK

Narın ağacı ne kadar civelek, çiçeği ne ince, kabuğu ne renkli-dir.
öyle farz ediyor-um ki nar insanı hayrete düşürmek için yaratılmış
bir yemiş-tir; fakat sırf manzaradan ibâret-tir : o beyaz beyaz, incecik
deriler-le, o pembe pembe, şeffaf tânelerin ayrılışı, dizilişi, o süs,
o san'at ... bu derece ilûbar görmüş başka bir meyva bilmiyor-um.
Lâkin tadında ve râyihasında hoş bir cihet yok-tur. Nar süslü süslü
cümlelerin yan yana dizilmesi-yle vücûde gelmiş güzel, muntazam,
fakat lezzetsiz, fikirsiz yazılara benzer. Tabiat bir işsiz zamânında,
fikir yormadan, sırf el işi yapmak için narı yaratmış-tır ... ister-dim ki
bir nar tânesi ağza atılınca bir çilek gibi yumuşak ezilsin; o buruk
çekirdeğinden dişlere hiç bir şey dokunmasın!

Ahl çilek, ben-ce meyvaların menekşesi-dir. Menekşe kadar
mahviyetkhâr, menekşe gibi râyihadâr, menekşe kadar acul ve nâzik-tir;
bahar-la berâber çıkar, az sürer, itinâ ister; insanların hediye diye
verecekleri en mûtenâ çiçek muhakkak ki menekşe-dir; fakat bir sepet
çilek de verilebilir ve pek makbûle geçer.

« Güzel yazılardan »

ÇAN-KAYA

Bu hiyâban ebediyet yolu-dur;
Gider Allaha kadar burdan ucu.
Karşıdan bakma geçer-ken yolcu,
Belki bir derd ile bağrın dolu-dur.
Bu hiyâban avutur cümle yası,
Dinlen altında yeşil bir dalının;
O kızıl saçlı zafer kartalının
Bu hiyâbanda kurulmuş yuvası.

Fârûk Nâfiz

VATAN İÇİN

Vatan senden hayât umar,
Sen yaşar-san o canlanırs;
Vatan için ölmek de var,
Fakat borcun yaşamak-tır.

Tevfik Fikret

Hiyâban (خیابان), ebediyet (ابدیت), yas (ياس), cümle (جملة).
zafer (ظفر), yaşamak (ياشامق), tevfik (توفيق).

ÇUBUKLU

Nedimin:

"Gök-Su bir nâhoş hava, şimdi Çubuklu pek ziham, mısra'ı

o gün dilime dolandı. O şevkh ile, bu mısraın yolu üzerinde Çubukludan
Gök-Suya doğru akşam boyunca indim. Fakat, Boğaz-İçinde bir ya-
kadan bir yakaya dümdüz geçilmiyor. Kayıkların tâbirince, "uyarına
getirip yumuşak sular-la gitmeli!", Emirghandan Çubukluya geçenler
Yeni-Köy açıklarına kadar kıyı kıyı çıkıp oradan yelken yapıyor-lar.
O akşam, yeşil Beykozun açıklarında, o beyaz ve o turuncu yelken,
kelebek hafifliği-yle süzülürken bizi de imrendiriyordu.

Kayıkçı:

— Bu hava keyif ruzgharıdır! dedi; kendinin öyle "deniz görme-
miş seferberlik sandalcularından bir acemi, olmadığını bildirdi.
— Biz mektep görmedik, ama su gördük; yelkeni açtık mı,
üstüne kaç okka ruzghar binecek, nereden yükliyecek, bilir-iz.. hocamız
Kara Deniz-dir; diyip direği dikti.

Yelkenin kumandasını icâbında ipi bırakıp ruzgharı bir anda boş-
altabilmek için bacağının altına ve ayağının ucuna aldı. Biz de öte-kiler
gibi hızlanmağa başladık.

Akıntıdan biz aşağı kaçıyor-uz, varmak istediğimiz kıyılar da
yukarı kaçıyor gibi-ydi. Bu hal yolcuya nargile sonunda-ki hafif baş
dönmesini hatırlatır tatlı bir sekir veriyor-du. Rumeli karayelini tutan
Çubuklu koyuna böyle-ce yaklaştık. İhtilaçlı toprağın üstünde burc-u
bârudan ibâret eski bir cenk tabiatı halinde ufkumuzu kaplıyan Rumeli
Hisarı gözden silindi. Kayık, mâvi koya nâzır, izdihamlı bir ağaç
amfiteatrına kavuştu.

Burada, al çiçekleri-yle nar, beyaz çiçekleri-yle manolya ağaçları
ziham زحام, mısra'ı مصرعى, kıyı قبی, vecdine وجدینه

kiyılara yan yana iniyor-du. Artları sıra da çamlar-la selviler, gür-genler-le ıhlamurlar ... Sulara varan yeşil bir dağ eteğinde, çınarlar-la kaplı bir kahvenin önüne geldik. O çınarlar gündüzün içinde yeşil bir gece ... O kadar ki altlarını âdetâ bir mağara içi imiş gibi, manolya beyazlığında gömleklî, lambalar-la aydınlatmış-lar.

Ah! dilber Çubuklu!... "Çubukluya gelinmez, rûyâsına varılır . der-sem mubâlağa sanmaym!...

— Çek kayıkçı, bu lezzet kıyılarında akşamın vecdine doyum olmaz.
Rûşen Eşref

Magosada Nâmuk Kemalın zîndanı

Hükûmetten kışlaya geldik. Yüzbaşıya: "biz nereye gid-ceğ-iz?" dedim." Hasbel'icâp şimdilik buraya,, cevâbını aldım. Gösterdiği yer kışlanın iki dirseği arasında zemin ile berâber bir oda idi ki, arz ve tûlû birer karış olmak üzere tahta ile mesdüt bir penceresi, bir de içilmeden girilmesi muhâl bir kapısı var-dı. İçine girdim. Kenarında-ki taş tarafına çarşaf inceliğinde bir yorgan, bir tarafına şilte kalın-lığında bir yastık koydu-lar; kapısının önüne de iki nöbetçi dikti-ler.

Dünyâda en hafif vehim ile muttasıf bir adam öyle bir halde bulunsa mutlak idâm olunacağına zâhip olur-du; ben ise o yatağa uzandım; baktım ki tûlû tamam boyuma göre yapılmış; her taraf toprak; bir cihetinde iğne deliği kadar bir menfez yok; âdetâ yer yüzünde yapılmış bir lahd içinde-yim. Bu halde zihninden ne geçse beyenir-siniz? Vapırda iken Âkif Beyin bir tipini tasavvur etmiş-tim; fakat Dilrubâyı khah Âkite, khah Perteve idâm ettirmek ister ve

bu sûretlerin hiç birini beğenmez-dim. İşte o sırada Süleyman kaptanı ihtirâ ettim

Nâmuk Kemal

DUMLU-PINARDAN GEÇER-KEN

Kavuştur ellerini,
Dinle bir az derini,
Hayâlin-le tavâf et
Bu şehâmet yerini.
Burası Dumlu-Pınar,
Bilenin bağı yanar:
Bir avuç toprağında
Bin şehidin kanı var.

Buravı sen khâbe bil,
Hemen secdeye eğil;
Bir tutam toprak al da
Gözünün yaşını sil.

Gâlip Nâşit

BİR AKŞAM ÜSTÜ

Bir akşam üstü, asmalardan birinin gölgesinde otuyordum; bir az evvel pınardan doldurduğum serin khâseye taze salkımları koymuş-tum; hava da kekik kokuyor-du. Ân bir tatlı mûsikhî gibi-ydi. Yap-rakların arasından sızan pembe akşam aydınlığına baktım; içimde sebepsiz bir ferah var-dı; kendi kendime dedim ki: - «Böyle anlar bize

neden yetmiyor? Saâdet bu değil mi? Ne-dir içimizde-ki o obur şey ki en tam zevkhte bile « daha! daha! » diye haykırır! »

Yanımda bir ses : - İşte, dedi, o senin iyi kısmın-dır!

Başımı çevirdim, baktım, baktım : eski aşinalardan biri. Hayretimi göterek güldü :

— Çok dalgın-dın, geldim, yanına oturdum; haberin olmadı, dedi; ve gözleri örtülü, önüne bakarak devâm etti :

— Dalgınlık fenâ ve acı bir şey; bu, kendi kendini gömmek ve rûhu ademe kalb etmek demek. Her dalgın bir müteharrik ölüdür. Ölmek hâricî ve muhit eşyâ ile şuûrî münâsebâtımızın kesilmesi değil de ne-dir Bir dalgınlık da bundan başka bir ârıza mı? Bu yüzden, ben-ce dalmak ve ölmek mastarları tamâmi-yle müterâdif-tir. Bütün şuûrümüzü kendine haps eden bir fikrin bir mezardan farkı varmı? Bir fikr dedim, sanki her dalgınlık bir derin tefekküre âlâmel-miş gibi. Halbuki en büyük dalgınlar hiç bir fikre mâlik olmıyanlar-dır. Dört tarafı kapalı bir yerde fikrin işi ne? Fikir ateş gibi-dir; örtülü bir yerde sönüverir. Uyanık can, uyanık can, bu halter sana yakışmaz; sen ki ne sofu-sun, ne mürâîl cismini her taraftan nâfile setre çalışma. O bir kafes-tir ve içinde-ki bir sevdâlı kuş-tur. O içinde-ki - gönül, ruh, ne der-sen de - sana bir vedâa değil-mi? Onu ne hak-la haps edersin? O ki hava ile ziyânın kızıdır.

Yâkup Kadri

KHÂMİL İNSAN MEFHÛMU

Bugün medenî bir millette « khâmil insan » şahsiyeti bâriz olan fertlere denir. Bu nevi' şahsiyeti bize gösterecek miyar ne-dir?

bu hususta en doğru târîfi Emerson hulâsa etmiş-tir. Bu filozof hakikî şahsiyeti "yalnız huzûri-yle etrâfına müessir olabilen bir kuvvet hazinesi" olarak târif ediyor. Medenî cem'iyet yalnız, içtimâî ve tabîî muhitine têsir yapmağa kâdir bu cins fertlere khiyet verir. İnkilâb Türk cem'iyetine muâsir medeniyette en yüksek vazifeler yapmayı mefkûre olarak telkîn etmiş-tir. Bu mefkûrenin tahakkuku için medeniyetin müsterek itikatlarına ve bu meyanda "khâmil insan" hakkında-ki telekküsüne de sâhip olmağa mecbûr-uz. Türk vatandaşı da ne derece içtimâî ve tabîî muhitine müessir olur-sa o nisbette hakikî bir şahsiyet iktisâp eder.

Khâmil insan hakkında-ki bu medenî telekkî memleketimiz için tamâmi-yle yeni-dir; geçirdiğimiz inkılaplar bizde bu tasavvuru tevlid etmiş-tir. Halbuki daha evvel khâmil insan telekkîsi hiç böyle değil-di. Münevver denilen fertler içinde herkes-çe en çok makbul ad edilenler muhitine müessir olmak istemiyen lâkayt insanlardı. Bunların hareketlerinde en mühim düstür "adam sen de...", "neme lâzım?... den ibâret-ti. Etrâfında ki insanların yanlış kanaatlar ortaya koydukları görülür, "adam sen de", der ve geçerler; medrese tedrisâte muzır-dır, bilir-ler; « neme lâzım? » demek-le iktifâ eder-ler. Dunağlarında okudukları kitaplardan alınmış doğru fikirler var-dır. Bâzan bunlar dillerinin ucuna gelir, söylemez-ler; "adam sen-de..." düstürü onlarda bu fikirleri cansız hâle getirir.

Mehmet Emin

بعضی لاحقہ لارک املا دی کی خصوصیتلری

Bâzı lâhikaların imlâda-ki husûsiyetleri

I. استفہام علامتی اولان [mi, mî, mü, mu] آری یازیلیر :

Bunu ben *mi* söyledim ?

Size söyleyen o *mu* -dur ?

O *çiçek gül mü, sümbül -mü* ?

II. « de, da » لاحقہ سی ، یا لکیز : « dahi » معنای کادیک زماں آری یازیلیر :

Orada ikimiz *de* yanılmış idik.

Dün arkadaşım *da* çarşıda idi, ben *de* .

III. « i » حذف اولورق « le » ، « se » ، « çin » ، « ken » کلهلری آری یازیلیر . فقط باشلرندک

ایلدکری زماں (-) قونور .
« i » حذف اولورق « le » ، « se » ، « çin » ، « ken » شکلرندک کلهیه التحاق

Ahmet ile.

Ahmet-le.

Bu iş ise.

Bu iş-se.

Senin için.

Senin-çin.

Gelir iken.

Gelir-ken.

IV. « ki » لاحقہ سی ربط وظیفه سی ایفا ایتدیک زماں کلهدن آری یازیلیر .

تعیین وتخصیص اداتی اولورسه باغلامه چیز کیسی ایله کلهیه ربط ایدیلیر .

Ister-im *ki* herkes yeni yazımızı çabuk öğrensın : o kadar çabuk

ki bir sene sonra eski yazıda-*ki* mahzurları hatırladıkça nasıl olup da

bu kadar sene o yazıya tahammül ettiğimize biz de şaşa-lım.

V. « ce, ca » لاحقہ سی طرف حال اداتی اولدینی زماں باغلاما چیز کیسی ایله

ربط ایدیلیر ؛ صفتی تعدیل اداتی اولدینی زماں کله ایله بیتیشیک یازیلیر .

Askerimiz kahreman-ca dövüşür.

O salca bir çocuğa benziyor.

İnsan-ca muâleme; budalaca bir adam.

VI. فعل تصرفلرده شخص لاحقہلری و مرکب فعل لاحقہلری باغلامه

چیز کیسی ایله صیفه نك اوچنچى مفرد شخصنه ربط ایدیلیر . تک بر حرفدن عبارت اولان لاحقہلر کلهدن آری یازیلار .

عینی لاحقہلرله تصرف اولونان اسم وصفلردهده بولاحقلر کلهیه باغلاما چیز کیسی ایله ربط ایدیلیر .

استفهامده بولاحقلر آری یازیلان استفهام اداتنه چیز کی ایله ربط ایدیلیر .

مثاللر :

I. Gelir-im; gelmiş-tin-jz. gelecek-sek.

II. Geldim, aldım.

III. İnsan-ız, haklı-sınız;

VI. Gelecek mi-sin? alacak mı-yım.

VII. أمرلرده لاحقہلر آری یازیلار :

Gel'ınız, otursunlar.

VIII. « den, di, dir » و « ce, cik, ci » کی لاحقہلرک ایتدیلرندک

« e » و « c » حرفلری : « t, f, h, k, p, s, ş, t » حرفلرندن سورک « t »

و « ç » یه تحول ایدرلر :

aç-tır

hoşafçı

raîcık

kof-tur

konakçı

ağaççık

günah-tır

çöpçü

günah-tı

ak-tır

aşçı

yaktı

ahşap-tır	sepetci	öptü
sepet-tir	işçi	ışığı
1. منفی فعللر و مرکب فعللرده نفي اداى و متمم فعللر آبرى يازيلار . مثاللر :		
I. منفى فعللره دأثر :		

gelmemek, gelmez, gelmiyecek.

II. مرکب فعللره دأثر :

gelebilmek, gelebilir, gelebilecek;

gelemez, gelemiyecek.

X. فارسى تركيبلرده تركيب اسره سنى كوسته ورن صدى حرف باغلاما جيزكي ايله كندنن اولكى كليمه باغلانير . مثاللر :

Husn-î nazar;

Kemâl-i şiddet;

Rîâset-i Cumhûr;

Iztrab-ı derûn.

اسمك تصريفى

اسملر اوج منظره اوزرينه تصريف اولونور .

(1) صدى منظره : صوكنده صدى حرف بولونان اسملرك تصريف

(2) يوموشاق منظره : صوكنده يوموشاق حرف بولونان تصريف منظره سيدر .

(3) سرت منظره : صوكنده سرت حرف بولونان تصريف منظره سيدر .

صوكنده بولوناييلن يوموشاق حرفلر : m, n, l, r, v, ğ, y, z [1]

صوكنده بولوناييلن سرت حرفلر : f, p, t, ç, k, h, s, ş,

[4] يوموشاق حرفلردن b, d, c, e, g حرفلى تورك شيوه سنده كله نهايتنده

بولونماز . بو حرفلر سرتى اولان p, t, ç, c, k حرفلى بولونور .

III سرت منظره	II يوموشاق منظره	I صدى منظره
kanat	söz	anne
قانات	سوز	آنه
kanadın	sözün	annenin
kanadı	sözü	annesini
kanadı	sözü	anneyi
kanada	söze	anneye
kanatta	sözde	annede
kanattan	sözden	anneden
kanat ile	söz ile	anne ile
kanat-la	söz-le	anne-yle
kanat için	söz için	anne için
kanat-çın	söz-çün	anne-yçün

ياخود

ياخود

يوشاميان سرت حرفلر

يوقاريده اشارت ايتديكمزكي اسملرك نهايتنده بولونان (p, t, ç, k) حرفلى صدى حرفلرگه اوكونده اكرتيا يوشاوب (b, d, c, ğ) اولورلر . فقط بعضى تك هالى اسملره يانغى لساندن آلبش اسملرك سرت حرفلى هيچ يوشاماز . بونلر اسم تصريفك دورديجي منظره سنى تشكىل ايدهرلر . هيچ يوشاميان (f, s, ş, h) ايله بيتن اسملرده بو منظره كوره تصريف اولونور .

IV. یوموشامیان سرت منظره.

مضاف اسماءك تصريفی صدالی تصریفدن فرقلیدر :

مفعول لاحق سندن أول فضله بر (ن) كلاً. بونلرك تصرفي اسملرك (مضاف

منظره سی) فی تشکیل ایدر .

V. مضافلك منظره سی

مضاف اسمك لصريقي صدائي تصريفك قرينك

مفعول لاحقه مندن اول فضه بر (ن) كايه. بولرك تصريقي اسمك مضاف

ظرفه (ن) نى تشكيل ايدر .

V. مضافك منظره

ok : مجرد	sepet	servet	raf	kuş
اوق	سپت	ثروت	راف	قوش
okun : مضاف اليه	sepetin	servetin	rafın	kuşun
oku : مضاف	sepeti	serveti	rafı	kuşu
oku : i - لى مفعول	sepeti	serveti	rafı	kuşu
oka : e - لى مفعول	sepete	servete	rafa	kuşa
okta : de - لى مفعول	sepette	servette	rafta	kuşta
oktan : den - لى مفعول	sepetten	servetten	raftan	kuştan
ok-la : ile - لى مفعول	sepet-le	servet-le	raf-la	kuş-la
ok için : için - لى مفعول	sepet için	servet için	raf için	kuş için
ok-çun : یاخود	sepet-çin	servet-çin	raf-çın	kuş-çun

جمع اسمك تصريف

ISTANBUL

ev : مجرد	annesi	çocuğu	babası
أوى	آنسى	چوچوغى	پاپاسى
evinin : مضاف اليه	annesinin	çocuğunun	babasının
evini : i - لى مفعول	annesini	çocuğunu	babasını
e - de : evine	annesine	çocuğuna	babasına
de - de : evinde	annesinde	çocuğunda	babasında
den - den : evinden	annesinden	çocugundan	babasından
le - le : evi-yle	annesi-yle	çocuğu ile	babasi-yle
in - için : evi-yçin	annesi-yçin	çocuğu için	babasi-yçin

جمع اسمك نصريفي

اینجه و قالین اولمق اوزره ایکی منظره اوزرینه در .

I. ایچہ منظرہ

II . قالن منظر .

evler : مجرد	güller	bağlar	kuşlar
evlerin : مضاف إليه	güllerin	bağların	kuşların
evleri : مضاف	gülleri	bağları	kuşları
evleri : i - لی مفعول	gülleri	bağları	kuşları
evlere : e - لی مفعول	güllere	bağlara	kuşlara
evlerde : de - لی مفعول	güllerde	bağlarda	kuşlarda
evlerden : den - لی مفعول	güllerden	bağlardan	kuşlardan
evler-le : ile - لی مفعول	güller-le	bağlar-la	kuşlar-la
evler için : için - لی مفعول	güller için	bağlar için	kuşlar için
evler-çin : یاخود	güller-çin	bağlar- çin	kuşlar-çin

عبد اسماعيل بنك نصر يفي

صله اسماری (طانیدیق، بیلدیک، کوردیک...) کی فعللردن مشتق اسملردن.

یو کلمه لر ، دا ئما شخص لره مضاف اولورلر .

برنجی وایکنجی شخصه مضاف اولان صله اسملری یوموشاق منظره اوزرینه،

اوحشی شخصه مضاف اولانلرده مضافلر منظره سی اوزه رسته تصدیق اولونورلر .

مثال :

Verdiği, verdiğinin, verdiğini, verdiğine, verdiğinde, v.s. [1]

Gördüğü, gödüğünün, gördüğünü, gördüğünde,

gördüğünden, gördüğü ile, gösdüğü için.

Aldığı, aldığıⁿ, aldığıⁿ, aldığıⁿda, aldığıⁿdan, aldığıⁿ-yle,

aldığı-yçin.

[1] V. S. [1] اشارتی الخ ، و سائرہ مقابلے اولارق قولانیلمقدمہ در .

İSTANBUL
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ
ATATÜRK KİTAPLIĞI

Muhtelif şekilleri-yle
Alfabemizde-ki harfler.

مختلف شکلوں پر
آلفابہ میں درج کی حروف.

شخص لاحقاً به صفت، اسم و ضمیر تکرار تصرفی

I. صفت لومسی

شخص	مضارع	حکایه	روایت	شرط
I	Güzel-im	güzel-dim	güzel-mişim	güzel-sem
II	Güzel-sin	güzel-din	güzel-mişsin	güzel-sen
III	Güzel-dir	güzel-di	güzel-miş	güzel-se
I	Güzel-iz	güzel-dik	güzel-mişiz	güzel-sek
II	Güzel-siniz	güzel-diniz	güzel-mişsiniz	güzel-seniz
III	Güzel-dirler	güzel-diler	güzel-mişler	güzel-seler

II. اسم لومسی

شخص	مضارع	حکایه	روایت	شرط
I	Çocuğ-um	çocuk-tum	çocuk-muşum	çocuk-sam
II	Çocuk-sın	çocuk-tun	çocuk-muşsun	çocuk-san
III	Çocuk-tur	çocuk-tu	çocuk-muş	çocuk-sa
I	Çocuğ-uz	çocuk-tuk	çocuk-muşuz	çocuk-sak
II	Çocuk-sunuz	çocuk-tunuz	çocuk-muşunuz	çocuk-sanız
III	Çocuk-turlar	çocuk-tular	çocuk-muşlar	çocuk-salar

تۆرك الفبا به سى لوحه سى

يازى حرفلىرى مطبعه حرفلىرى يازى حرفلىرى مطبعه حرفلىرى

كچهك حرف برون حرف كچهك حرف برون حرف كچهك حرف برون حرف كچهك حرف برون حرف

A a A a G g G g

B b B b ğ ğ

C c C c H h H h

Ç ç Ç ç İ i İ i

D d D d I i I i

E e E e J j J j

F f F f K k K k

يازى حرفلىرى مطبعه حرفلىرى يازى حرفلىرى مطبعه حرفلىرى

كچهك حرف برون حرف كچهك حرف برون حرف كچهك حرف برون حرف كچهك حرف برون حرف

L l L l S s S s

M m M m Ş ş Ş ş

N n N n T t T t

O o O o U u U u

Ö ö Ö ö Ü ü Ü ü

P p P p V v V v

R r R r Y y Y y

Z z Z z Z z Z z

شخصه	مضارع	حكاية	روايت	شرط
I	ben-im	ben-dim	b-n-mişim	ben-sem
II	sen-sin	sen-din	sen-mişsin	sen-sen
III	o-dur	o-ydu o idi	o-ynuş o imiş	o-ysa o ise
I	biz-iz	biz-dik biz idik	biz-mişiz	biz-sek
II	siz-siniz	siz-diniz siz idiniz	siz-mişsiniz	siz-seniz
III	onlar-dır	onlar-dı onlar idi	onlar-mış onlar imiş	onlar-sa onlar ise

« كلك ، فعلك تصريف تابلولاری

« Gelmek » fiilinin tasrif

tabloları

İSTANBUL
RUMELİ
ŞEHİR
BELEDİYESİ
ATATÜRK KİTAPLIĞI

İmlâ ve Tasrîf Şekilleri

تصريف خطارى

İSTANBUL
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ
ATATÜRK KİTAPLIĞI

İhbariye sigasının zamanları		
شخص	مضارع : Müzâri'	حال : Hâl
I	Gelir.im	Geliyor-um
II	Gelir.sin	Geliyor-sun
III	Gelir	Geliyor
I	Gelir.iz	Geliyor-uz
II	Gelir.siniz	Geliyor-sunuz
III	Gelir.ler	Geliyor-lar
İnşâ sigaları		
امر صیغہ سی : Emir sigası	شخص	وجہی صیغہ سی : Vücûbî sigası
Gel	I	Gelmeli.yim
Gelin	II	Gelmeli.sin
Geliniz	III	Gelmeli
	I	Gelmeli.yiz
Gelsin	II	Gelmeli-siniz
Gelsinler	III	Gelmeli-ler

اخباریہ صیغہ سنک زمانہ			
نقل ماضی : naklî mâzî	شہودی ماضی şuhûdî mâzî	استقبال Istikbâl	
Gelmiş.im	Geldim	Geleceğ.im	
Gelmiş.sin	Geldin	Gelecek.sin	
Gelmiş	Geldi	Gelecek	
Gelmiş.iz	Geldik	Geleceğ.iz	
Gelmiş.siniz	Geldiniz	Gelecek.siniz	
Gelmiş.ler	Geldiler	Gelecek-ler	
تصرف اولونماز صیغہ		بسیط شرط و تخی صیغہ سی	انشا صیغہ لری
Tasrif olunmaz sigalar		Basit şart (v Temenni) sigası	الترائی صیغہ سی
Gelip	Gelmeden (evvel)	Gelsem	Gele-yim
Gelerek	Geldikten (sonra)	Gelsen	Gelesin
Geleli	Gelmek	Gelse	Gele
Gelendenberi	Gelen	Gelsek	Gele-lim
		Gelse.niz	Gele-siniz
		Gelse-ler	Gele-ler

مركب زمانلار : Mürkkep zamanlar

ياردىمچى لاحقەلەرلە ئايپلان مركب زمانلار :

1. — حكاية زمانلرى « idi » علاوه-سيله اولور :

Geldi idim (veya) geldim.di

Gelmiş-tim, gelir.dım, gelse id.m, v.s.

2. — روايت زمانلرى « imiş » علاوه-سيله اولور :

Gelir.miş, gelior.muş, gele-ymiş, v.s.

3. — شرط زمانلرى « ise » علاوه-سيله اولور :

Geldi-yse, geldim.se

Gelmiş-se, gelmeli.yse, v.s.

بو زمانلارده « idi », « imiş », « ise » لاحقەلرى تام اولارق يازىلىرسە
نونلردن اول (-) يە حاجت قلماز .

Geliyor idim, Gelir imiş-siniz, Geliyor ise.niz, v.s.

« كلك », فملىك حكاية زمانلرى

« Gelmek » filinin hikâyeye zamanları

حاضر امرك حكايةسى يوقدر : فائب امرده پك نادر قوللايلىر :

Gelsin.di, gelsinler.di

İSTANBUL
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ
ATATÜRK KİTAPLIĞI

شخص	müzâriin hikhâyesi	hâlin hikhâyesi
I	Gelir.dım	Geliyor.dım
II	Gelir.din	Geliyor.dın
III	Gelir.di	Geliyor.du
I	Gelir.dık	Geliyor.duk
II	Gelir.diniz	Geliyor.dunuz
III	Gelir.diler (-lerdi)	Geliyor.dular (-lardı)
	naklî mâzinin hikhâyesi	vücûbinin hikhâyesi
I	Gelmiş.tim	Gelmeli.ydim
II	Gelmiş.tin	Gelmeli.ydın
III	Gelmiş.ti	Gelmeli.ydi
I	Gelmiş.tık	Gelmeli.ydik
II	Gelmiş.tiniz	Gelmeli.ydiniz
III	Gelmiş.tiler (-lerdi)	Gelmeli.ydiler (-lerdi)

istikhbâlin hikhâyesi	şuhûdî mâzinin hikhâyesi
Gelecek.tim	Geldi.ydim = Geldim.di
Gelecek.tin	Geldi.ydın = Geldin.di
Gelecekti	Geldi.ydi = Geldi.ydi
Gelecek.tık	Geldi.ydik = Geldikti
Gelecek.tiniz	Geldi.ydiniz = Geldi.nizdi
Gelecek.tiler (-lerdi)	Geldi.ydiler = Geldi-lerdi
iltizâmının hikhâyesi	şartiyenin hikhâyesi
Gele.ydim	Gelse.ydim
Gele.ydın	Gelse.ydın
Gele.ydi	Gelse.ydi
Gele.ydik	Gelse.ydik
Gele.ydiniz	Gelse.ydiniz
Gele.ydiler	Gelse.ydiler (-lerdi)

« كلك » فملك روايت زمانلرى

« Gelmek » filinin rivâyet zamanları

شہودی ماضینک وحاضر امرك روايتی یوقدر . غائب امرده پك نادر قوللانیلیر :

gelsin-miş, gelsin-lermiş

İSTANBUL
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ
ATATÜRK KİTAPLIĞI

Müzâriin rivâyeti	Hâlin rivâyeti
Gelir.mişim	Geliyor.muşum
Gelir.mişsin	Geliyor.muşsun
Gelir.miş	Geliyor.muş
Gelir.mişiz	Geliyor.muşuz
Gelir.mişsiniz	Geliyor.muşsunuz
Gelir.mişler (-lermiş)	Geliyor.muşlar (-larmış)
Vücûbinin rivâyeti	İltizâmînin rivâyeti
Gelmeli.yimişim	Gele.yimişim
Gelmeli.yimişsin	Gele.yimişsin
Gelmeli.yimiş	Gele.yimiş
Gelmeli.yimişiz	Gele.yimişiz
Gelmeli.yimişsiniz	Gele.yimişsiniz
Gelmeli.yimişler (-lermiş)	Gele.yimişler

İstikht-âlin rivâyeti	Naklî mâzînin rivâyeti
Gelecek.mişim	Gelmiş.mişim
Gelecek.mişsin	Gelmiş.mişsin
Gelecek.miş	Gelmiş.miş
Gelecek.mişiz	Gelmiş.mişiz
Gelecek.mişsiniz	Gelmiş.mişsiniz
Gelecek.mişler (-lermiş)	Gelmiş.mişler (-lermiş)
Şartiyenin rivâyeti	
Gelse.yimişim	فائده . —
Gelse.yimişsin	التزاميك رواجى :
Gelse.yimiş	gele.yimmiş...
Gelse.yimişiz	وشرطيه نك رواجى :
Gelse.yimişsiniz	gelsem.miş...
Gelse.yimişler	صورتلارنده تصريف اولونور .

• كلك ، فملك شرطى زمانلى

• Gelmek • filinin şarti zamanlari

التزامى ، تمى وامر صيغله لىك شرطى نصريانى يوقدر •

İSTANBUL
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ
ATATÜRK KİTAPLIĞI

شخص	Müzârtin şartı
I	Gelir-sem
II	Gelir-sen
III	Gelir-se
I	Gelir-sek
II	Gelir-seniz
III	Gelir-seler (-lerse)
شخص	şuhûdî mâzînin şartı
I	Geldi-ysem=geldim-se
II	Geldi-yssen=geldin-se
III	Geldi-yse=geldi ise
I	Geldi-ysek=geldik-se
II	Geldi-ysseniz=geldi-nizse
III	Geldi-yseler=geldi-lerse

Hâlin şartı	Istikhbâlin şartı
Geliyor-sam	Gelecek.sem
Geliyor-san	Gelecek.sen
Geliyor-sa	Gelecek.se
Geliyor-sak	Gelecek.sek
Geliyor-saniz	Gelecek.seniz
Geliyor-salar(-larsa)	Gelecek-seler(-lerse)
Naklî mâzînin şartı	Vücûbinin şartı
Gelmiş-sem	Gelmeli-ysem
Gelmiş-sen	Gelmeli-yssen
Gelmiş-se	Gelmeli-yse
Gelmiş-sek	Gelmeli-ysek
Gelmiş-seniz	Gelmeli-ysseniz
Gelmiş-seler(-lerse)	Gelmeli-yseler(-lerse)

ايكى فعلدن مركب فعللرگ نصريفى :

مركب فعللرگ اصلى مادهسى تاماً بسيط بر فعل مادهسى كى تالق ايديلرگ
نصريف اولونور .

مثاللر :

Yazabildim

Yazabilmiş-im

Yazabilir-im

Yazabiliyor-um

Yazabileceğ-im

Yazabilmeli-yim

Yazabile-yim

Yazabilsem

Yazabildi-ydim

Yazabilmiş-mişim

Yazabilir-sem

v. s.

Yapıverdim

Yapıvermiş-im

Yopıverir-im

Yapıveriyor-um

Yapıvereceğ-im

Yapıvermeli-yim

Yapıvere-yim

Yapıversen

Yapıverir-dim

Yapıveriyor-muşum

Yapıverecek-sem

v. s.

Ord. Prof. Dr. F. K. Gökay

KİTAPLARI

No: 250

ATATÜRK KİTAPLIĞI